

Kvana kungs vai nu zina, vai arī ticami izliekas zinām, kā Singapūras, Honkongas un Šanhajas *super druper* bagātie izrāda savu pārticību... Žil-bi-no-ši! Kā grandiozs un humora pilns ceļojums pompozā, lepnu cilvēku apdzīvotā pasaulē. Kvana kungs ir radījis tādu mazu, baudāmu grēciņu, no kura nespēs atteikties neviens...

The New York Times

Kevina Kvana liksmāis un vietumis pat pārgalvīgais debijas romāns “Traki bagātie aziāti” paver priekškaru, ļaujot ieskatīties *über* elitārās, ļoti ietekmīgās Āzijas pasaules aizkulisēs... Lasītājs kļūst par liecinieku neiedomājami bagāto augstākā ešelona tērēšanas un ieguldīšanas paradumiem un viņu savstarpējām attiecībām, kas attīstās un sairst neprognozējamā svārstību frekvencē. “Traki bagātie aziāti” ir izklaidējošs un aizraujošs romāns, un vienlaikus sulīgs un krāšņs aprobežotas ekstravagances un cilvēciskas pieķeršanās atainojums.

The Boston Globe

“Traki bagātie aziāti” atsauc atmiņā seriālu “Dinastija”, tikai šajā romānā ir vairāk privātu lidaparātu, lielākas mājas un daudz... daudz vairāk naudas, un tas ir brīnišķīgi piemērots atvaļinājuma laikam. Pabeidzot to lasīt, ikviens ilgosies savām acīm redzēt līdz izsmieklam ekstravaganto un kārdinoši su-perīgo pasauli, kādu Kevins Kvens ir uzbūris šajā romānā.

VanityFair.com

Izklaidējošs un labi uzrakstīts romāns par sasodīti bagātajiem ķīniešiem – jaunu sabiedrības grupu –, kura uztur pie dzīvības piecvaigžņu viesnīcas, luksusa restorānus un veikalus visā pasaulē... Grāmatas lielākā bagātība ir detaļās – personālījās, vietās, apģērbā un autora dzimtajās zemes, Singapūras, košajās krāsās.

South China Morning Post

KEVIN KWAN

CRAZY RICH
ASIANS

A NOVEL

KEVINS KVANS

TRAKI BAGĀTIE
AZIĀTI

ROMĀNS

No angļu valodas tulkojusi

ZANE ROZENBERGA

821.111(73)-31
Kv 010

Kevin Kwan
CRAZY RICH ASIANS

Copyright © 2013 by Kevin Kwan
All rights reserved.

Cover design © Joan Wong

Kevins Kvens
TRAKI BAGĀTIE AZIĀTI

Apgāda Zvaigzne ABC vadītāja VIJA KILBLOKA
Projektu vadītāja *Una Orinska*
Redaktore *Egija Smalķe*
Mākslinieciskā redaktore *Inguna Kļava Švanka*
Korektores *Diāna Graudiņa, Elīna Vēja*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,
Rīgā, LV-1010. Red. nr. T-605.
Jelgavas tipogrāfija

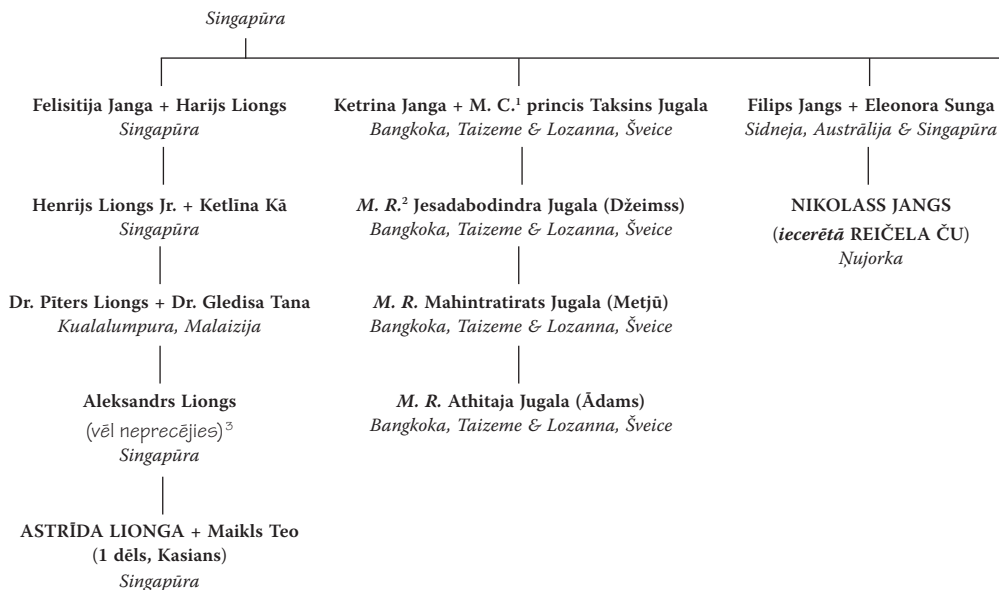
Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā. Saskaņā ar Autortiesību likuma 69.¹ pantu persona ir arī mantiski atbildīga par visiem zaudējumiem un morālo kaitējumu, kuru tā radījusi ar autortiesību pārkāpšanu.

© Tulkojums latviešu valodā, Zane Rozenberga, 2020
© Mākslinieciskais noformējums, literārā apdare, izdevums latviešu valodā,
Apgāds Zvaigzne ABC, 2020
ISBN 978-9934-0-8904-6

Manai mātehi un tēvam

JANGI

Sers Džeimss Jangs + Šanga Su Ji – mantoja bagātību

¹ M. C. ir *Mom Chao* abreviatūra, tituls, kas paredzēts Taizemes karaļa Ramas V (1853–1910) mazdēliem un ietver visjaunāko kārtu, kura iekļauta karaļnamā. Angliski šo titulu tulko *His Serene Highness* (Viņa Diženā Augstība). Tāpat kā daudzi Taizemes paplašinātās karaļģimenes locekļi, daļu gada viņi pavada Šveicē. Labāks golfs, labāka satiksme.

² M. R. ir *Mom Rajawongse* abreviatūra, tituls, ko pieņem *Mom Chao* dēli. Titula angļiskais tulkojums ir *Honorable* (Godātais). Visi trīs Ketrinas Jangas un prinča Taksina dēli ir precējušies ar dižciltīgas izcelsmes taizemietēm. Tā kā šo sievu vārdi ir ļoti gari, cittautiešiem grūti izrunājami un konkrētajā stāstā mazsvarīgi, tie ciltskokā nav iekļauti.

³ Bet tēvs vismaz vienam ārļaulības bērnam, kura māte ir malajiete (un tagad dzīvo luksusa dzīvoklī Beverlihilsā).

⁴ Tā notiek, ja veic sejas korekciju Argentīnā.

⁵ Plāno bēgt uz Manilu kopā ar savu miļo auklīti, lai varētu piedalīties Pasaules karaoke čempionātos.

⁶ Honkongas ziepju operu aktrise, it kā meitene sarkanajā parūkā no “*Crouch My Tiger*”, “*Hide Your Dragon II*”.

⁷ Viņas izplatītās tenkas ceļo ātrāk nekā BBC pārraidītās ziņas.

⁸ Bet viņa diemžēl vairāk līdzinās savas mātes ģimenes atzaram Čau.

⁹ 1980. gadā viņš pārdeva savus Singapūras īpašumus par daudziem miljoniem un pārcēlās uz Havaju salām, tomēr pastāvīgi žēlojas, ka šodien būtu miljardieris, “ja vien būtu pagaidījis vēl dažus gadus”.

JANGU, CJENU & ŠANGU KLANS

(vienkāršots ciltskoks)

ŠANGI

Alfreds Šangs – mantojis bagātību + Meibela Cjena (jaunāko radinieku dēvēta par Vēja Tuneļa tanti⁴)

Singapūra & Sareja, Apvienotā Karaliste

Viktorija Janga
Singapūra & Londona

Aleksandra (Aleksa) Janga + Dr. Malkolms Čengs
Honkonga

Sers Leonards Šangs + Iēdija Indija Heskeita
Singapūra & Sareja, Apvienotā Karaliste

EDISONS (Edijs) ČENGŠ + Fiona Tunga (3 bērni)
Honkonga

Prof. Čārlzs Šangs + Anna Ligona
Singapūra & Bakingemšīra, Apvienotā Karaliste

Sesilija Čenga – pavada vairāk laika kopā ar saviem zirgiem nekā ar dēlu + Tonijs Monkers (1 dēls, Džeiks⁵)

Frederiks Šangs + Hon. Penelope Kērzona
Singapūra & Glosteršīra, Apvienotā Karaliste

Alisters Čengs (*iecerētā Kitija Ponga*⁶)
Honkonga

Kasandra Šanga (saukta Āzija Radio Viens⁷)
Singapūra, Londona & Sareja, Apvienotā Karaliste

CJENI

Cjens Cai Tei + Rozmarija Janga (sera DŽEIMSA JANGA māsa)
Singapūra

Meibela Cjena + Alfreds Šangs (ŠANGAS SU JI brālis)
Singapūra & Apvienotā Karaliste

Ričards (Dikijš) Cjens + Nensija Tana – viņai pieder lielākā *Judith Leiber* rokassomiņu kolekcija pasaulē
Singapūra, Honkonga & Marbelja, Spānija

Marks Cjens + Bernadete Linga – slavenās sabiedrības skaistules Žaklīnas Lingas⁸ māsiņa
(1 dēls, Oliverš Cjens no Londonas)
Singapūra & Pekina, Ķīna

Anna Meja Cjena + Džordžs Jo
Vankūvera, Britu Kolumbija

Klarens Cjens (saukts nabaga tēvocis Klarens⁹) + Betina Kā
Honolulu, Havaju štats

Prologs: Radinieki

LONDONA, 1986

Nikolass Jangs atkrita tuvākajā viesnīcas vestibila sēdekli, paguris pēc sešpadsmit stundu lidojuma no Singapūras, ceļojuma vilcienā no Hītrovas lidostas un mokošā gājiena pa pielijušajām ielām. Viņa māsīca Astrīda Lionga varonīgi drebinājās viņam blakus, un visas šīs neērtības bija jācieš tikai tāpēc, ka viņas māte Felisitija, Nikolasa *dai gu cheh* jeb kantoniešu dialektā “lielā tante”, bija pateikusi, ka grēks esot braukt deviņus kvartālus ar taksometru, un piespiedusi visus kājām mērot garo šurpceļu no Pikadili metrostacijas.

Jebkurš cits, kam gadītos atrasties notikuma vietā, droši vien pamanītu vestibila kaktā klusi sēžam neparasti savaldīgu astoņus gadus vecu zēnu un ēteriski trauslu meiteni, taču Redžinalds Ormsbijs, pārlūkodams vestibilu no sava dienesta posteņa pusstāvu augstāk, redzēja tikai divus ķīniešu bērņeļus, kuru piemirkušie mēteļi atstāja plankumus uz damasta divāna. Un stāvoklis kļuva vēl ļaunāks. Turpat stāvēja trīs ķīnietes, drudžaini susinādamas sevi ar salvetēm, un kāds pusaudzis sporta korpēs delverīgi aizšļūca pāri vestibilam, ievelkot uz marmora grīdas melnbaltajiem kvadrātiem dubļainas apavu sliedes.

Ormsbijs steigšus nokāpa nedaudzos pakāpienus līdz vestibilam, apzinādamies, ka pats pratīs veiksmīgāk atbrīvoties no šiem ārzemniekiem nekā viņa reģistratūras kolēģi. – Labvakar,

es esmu viesnīcas pārvaldnieks! Kā varu jums palīdzēt? – viņš lēni jautāja, uzkrītoši skaidri izrunādams katru vārdu.

– Jā, labvakar! Mums ir rezervētas istabas, – sieviete atbildēja nevainojamā angļu valodā.

Ormsbijs pārsteigts lūkojās viņā. – Un kas ir rezervētājs?

– Eleonora Janga ar ģimeni.

Ormsbijs sastinga – viņš pazina šo vārdu, jo Jangu pulciņš bija rezervējis Lankasteras apartamentus. Bet kurš būtu varējis iedomāties, ka Eleonora Janga izrādīsies *ķīniete*, un kā viņa, pie visiem velniem, gadījusies šeit? Dorčestra vai Rica varbūt ielaistu pie sevis šādu kompāniju, bet šis taču bija Kalthorpa hotelis, kas piederējis Kalthorpu Kavendišu Goru dzimtai kopš Džordža IV valdīšanas laika, un vienmēr nepārprotami un mērķtiecīgi darbojies kā privātais klubs tādām ģimenēm, kuras iekļautas Debreta vai Gotas Almanaha sarakstos. Ormsbijs pār-laida skatienu izspūrušajām sievietēm un slapjajiem bērniem. Šajā nedēļas nogalē viesnīcā bija apmetusies Akfildas marķīza atraitne, un viņš nespēja pat iztēloties, kā viņa uztvertu šo *ļautiņu* parādīšanos rīt brokastu zālē. Ormsbijs ātri pieņēma lēmumu. – Man ārkārtīgi žēl, bet es nekur nevaru atrast rezervāciju ar šādu vārdu.

– Patiešām? – Eleonora pārsteigta jautāja.

– Patiešām. – Ormsbijs piespiesti pasmaidīja.

Pie reģistrācijas galda pienāca viņas svaine Felisitija Lionga. – Vai ir kādas problēmas? – viņa nepacietīgi noprasīja, nespēdama sagaidīt, kad nokļūs istabā un varēs izžāvēt slapjos matus.

– *Alamak*¹, viņi nevar atrast mūsu rezervāciju! – Eleonora nopūtās.

– Kā tas iespējams? Varbūt tu pierēģistrējies ar citu vārdu? – Felisitija jautāja.

¹ Malajiešu sarunvalodas vārds, kas pauž nepatiku vai sašutumu tāpat kā “ak vai!” vai “mans Dievs!”. *Alamak* un *lah* ir divi Singapūrā visbiežāk lietotie sarunvalodas vārdi. (*Lah* ir piedēklis, kuru uzsvara dēļ var pievienot katras frāzes beigās, taču nav pamatota skaidrojuma, kāpēc cilvēki to lieto, *lah*.)

– Nē, *lah*. Kāpēc lai es tā darītu? Es vienmēr piesaku rezervācijas pati savā vārdā! – Eleonora aizkaitināta atbildēja. Kāpēc šī Felisitija vienmēr iedomājas, ka viņa ir kaut kāda nejēga? Eleonora vēlreiz pievērsās pārvaldniekam. – Ser, vai jūs varētu paskatīties vēlreiz? Es pārbaudīju mūsu rezervāciju tikai pirms trijām dienām. Mums ir paredzēts apmesties jūsu lielākajos apartamentos.

– Jā, es zinu, ka jūs rezervējāt Lankasteras apartamentus, bet nekur neatrodu jūsu vārdu, – Ormsbijs nepiekāpās.

– Atvainojiet, bet, ja jūs zināt, ka mēs rezervējām Lankasteras apartamentus, kāpēc tad mēs nevaram tos dabūt? – Felisitija neizpratnē jautāja.

Sasodīts! Ormsbijs lādēja pats savu nepārdomāto izteikumu. – Nē, nē, jūs mani pārpratāt. Es gribēju teikt: jūs *varbūt domājat*, ka esat pasūtījusi Lankasteras apartamentus, bet es nekur nevaru atrast tādu ierakstu. – Viņš uz brīdi aizgriezās un izlikās pārmeklējam citus dokumentus.

Felisitija pārlicās pāri pulētajai ozolkoka letei un, pavilkusi ādas vākos iesieto reģistrācijas žurnālu uz savu pusi, pāršķirstīja lapas. – Lūk! Tepat tas ir: “Misis Eleonora Janga, Lankasteras apartamenti, četras naktis.” Vai tad jūs neredzat?

– Kundze! Tas ir PRIVĀTS dokuments! – Ormsbijs pārskaities iekliedzās, izbiedēdams abus jaunākos ierēdņus, kas samulsuši paskatījās uz savu pārvaldnieku.

Felisitija cieši raudzījās uz plikgalvaino, sarkansejaino vīrieti, un pēkšņi viņai atausa nepārprotama skaidrība. Ar šādu snobisku augstprātību viņa nebija sastapusies kopš bērnu dienām kolonizētās Singapūras norieta laikā un bija iedomājusies, ka tik atklāts rasisms vairs neeksistē. – Ser, – viņa pieklājīgi, bet stingri sacīja, – šo viesnīcu mums pārlicēcināši ieteica misis Minsa, Singapūras anglikāņu bīskapa sieva, un es *skaidri* redzēju mūsu vārdu jūsu reģistrācijas žurnālā. Es nezinu, kas šis ir par dīvainām spēlēm, bet mēs esam mērojuši ļoti garu ceļu, un mūsu

bērni ir noguruši un nosaluši. Es *pieprasu*, lai jūs ar cieņu izturētos pret mūsu rezervāciju!

Ormsbijs vārījās sašutumā. Kā šī ķīniete ar Tečeres ilgviļņiem un atbaidošo “angļu” akcentu uzdrošinās tā runāt ar viņu? – Ļoti žēl, bet mums vienkārši nav brīvu numuru! – viņš paziņoja.

– Vai jūs gribat sacīt, ka visā šajā viesnīcā nav nevienas brīvas istabas? – Eleonora neticīgi jautāja.

– Jā, – Ormsbijs strupi atbildēja.

– Kurp tad lai mēs šajā stundā ejam? – Eleonora jautāja.

– Varbūt pameklējiet kaut ko ķīniešu kvartālā! – Ormsbijs nicīgi atmeta. Šie ārzemnieki bija iztērējuši pietiekami daudz viņa laika.

Felisitija aizgāja atpakaļ pie savas jaunākās māsas Aleksandras Čengas, kas sargāja bagāžu. – Beidzot! Es nevaru sagaidīt, kad tikšu karstā vannā! – Aleksandra nepacietīgi iesaucās.

– Lieta tāda, ka šis dīvains cilvēks atsakās dot mums rezervētās istabas! – Felisitija paziņoja, necenzdamās slēpt sašutumumu.

– Ko? Kāpēc? – Aleksandra pilnīgā neizpratnē jautāja.

– Manuprāt, tāpēc, ka mēs esam ķīnieši, – Felisitija atbildēja, gluži vai neticēdama pati saviem vārdiem.

– *Gum suey ah!*¹ – Aleksandra iesaucās. – Ļauj man parunāt ar viņu! Dzīvojot Honkongā, esmu labāk iemācījusies tikt galā ar tādiem tipiem.

– Nepūlies, Aleksandra! Viņš ir tipisks *ang mor gau sai*²! – Eleonora atbildēja.

– Vienalga! Vai tad šī neskaitās viena no Londonas augstākās klases viesnīcām? Kā viņi var atļauties tādu uzvedību? – Aleksandra nesaprata.

¹ Kantoniešu dialektā “Kāda cūcība!”

² Burvīgs hokienu dialekta sarunvalodas izteiciens, kas tulkojumā nozīmē “sarkanmatains” (*ang mor*) “suņa sūds” (*gau sai*). To lieto attiecībā uz visiem rietumniekiem un parasti saīsina vienkārši par *ang mor*.

– Taisnība! – Felisitija nespēja rimties. – Angļi parasti ir ļoti jauki, un visus šos gadus, kopš braucu šurp, es nekad neesmu piedzīvojusi tādu izturēšanos!

Eleonora piekritoši pamāja ar galvu, kaut gan klusībā nodomāja, ka par šo neveiksmi lielā mērā ir vainojama pati Felisitija. Ja viņa nebūtu tik ļoti *giam siap*¹ un būtu ļāvusi visiem no Hītrovas lidostas braukt ar taksometru, viņi būtu ieradušies šeit krietni mazāk izspūruši un saņurcīti. (Protams, par labu nenāca arī tas, ka svaines vienmēr izskatījās ārkārtīgi noplukušas, tāpēc kopējos ceļojumos arī Eleonora bija spiesta gērbties pieticīgi, lai neatkārtotos tas pats, kas Taizemes ceļojumā, kad visi šīs radnieces noturēja par viņas kalponēm.)

Dzerdams gāzētu dzērienu no lielas glāzes, pie sievietēm bezbēdīgi piesoļoja Edisons Čengs, Aleksandras divpadsmitgadīgais dēls.

– Ak mūžs, Edij! Kur tu to dabūji? – Aleksandra iesaucās.

– Protams, no bāra apkalpotāja.

– Un kā tu samaksāji?

– Es nemaksāju. Pateicu, lai pieskaita istabas rēķinam, – Edijs nevērīgi atbildēja. – Vai tagad mēs varam iet augšā? Es esmu izsalcis un gribu pasūtīt apkalpošanu numurā!

Felisitija neatzinīgi pašūpoja galvu: ir jau zināms, ka Honkongas zēni ir neciešami izlutināti, bet šis viņas māsasdēls bija pilnīgi nelabojams! Labi, ka tagad viņi ir šeit un varēs iekārtot puiku internātskolā, kur viņam iepauksnīs kaut cik prāta, – tādām vajag aukstu dušu no rīta un sakaltušu grauzdiņu ar buljona kubiņu ēdienreizē. – Nē, nē, mēs šeit nepaliksīm. Ej un pieskati Nikiju un Astrīdu, kamēr mēs izlemjam, ko darīt! – Felisitija norikoja.

¹ Hokienu dialektā “skops”, “sikstulīgs”. (Vairums singapūriešu runā angļu valodā, taču izplatīta parādība ir dažādu malajiešu, indiešu un ķīniešu dialektu vārdu sajaukums, radot vietējās valodas paveidu, kas pazīstams ar nosaukumu *singlish*.)

Edijs aizgāja atpakaļ pie jaunākajiem radiniekiem un atsāka spēli, ko viņi bija sākuši lidmašīnā. – Nost no divāna! Atcerieties, ka es esmu *priekšsēdis*, tāpēc sēdēt pienākas man! – viņš noskaldīja. – Nāc, Nikij, turi manu glāzi, kamēr es sūcu caur salmiņu! Astrīda, tu esi mana izpildsekretāre, tāpēc tev pienākas masēt man plecus!

– Es nesaprotu, kāpēc tu esi priekšsēdis un Nikijs ir viceprezidents, bet man jābūt sekretārei! – Astrīda protestēja.

– Vai tad es to jau nepaskaidroju? Es esmu priekšsēdis, jo esmu četrus gadus vecāks par jums abiem. Tu esi izpildsekretāre, jo tu esi meitene. Man vajadzīga meitene, kas masē man plecus un palīdz izvēlēties dārglietas visām manām mīļākajām. Mana labākā drauga Leo tēvs Mings Kā-Čings ir trešais bagātākais cilvēks Honkongā, un viņa izpildsekretāre tieši ar to nodarbojas.

– Edij, ja tu gribi, lai es būtu tavs viceprezidents, man jādara kaut kas svarīgāks, nevis jātur tava glāze! – paziņoja Niks. – Un mēs vēl neesam izlēmuši, ko mūsu kompānija ražo.

– Es esmu izlēmis: mēs ražojam pasūtījuma limuzīnus, tādus kā rolsroisi un jaguāri! – Edijs apgalvoja.

– Vai mēs nevaram ražot kaut ko efektīvāku, piemēram, laika mašīnu? – Niks jautāja.

– Bet mūsējie ir ļoti īpaši limuzīni ar tādām ekstrām kā džakuzi, slepeni nodalījumi un Džeimsa Bonda katapultsēdekļi! – Edijs attrauca, tik spēji pielēkdams no divāna, ka izsita glāzi Nikam no rokas. Kokakola izšļakstījās pa visām malām, un vestibulu pieskandēja spalgs plīstoša stikla troksnis. Šveicars, konsjeržs un reģistratūras darbinieki raidīja bērniem saniknotus skatienus. Piesteidzās Aleksandra, sašutumā kratīdama pirkstu.

– Edij! Paskaties, ko tu izdarīji!

– Tā nebija mana vaina! Glāzi nometa Nikijs, – Edijs taisnojās.

– Bet tā ir *tava* glāze, un tu man izsiti to no rokas! – Niks aizstāvējās.

Ormsbijs piegāja pie Felisitijas un Eleonoras. – Diemžēl man jālūdz jūs atstāt šīs telpas!

– Vai mēs vismaz varētu izmantot jūsu telefonu? – Eleonora lūdza.

– Vai nedomājat, ka jūsu bērni ir nodarījuši pietiekami daudz kaitējumu vienam vakaram? – Ormsbijs uzšņāca.

Lietus joprojām smidzināja, un bariņš sapulcējās Brukstrītā zem zaļbalti svītrotas nojumes, kamēr Felisitija telefona kabīnē drudžaini apzvanīja citas viesnīcas.

– *Dai gu cheh* tajā sarkanajā kastē izskatās pēc karavīra sargbūdā! – Niks iesaucās, juzdamies gluži pacilāts pēc neparastā notikumu pavērsiena. – Mamm, ko mēs darīsim, ja neatradīsim vietu, kur pārnakšņot? Varbūt mēs varam pārgulēt Haidparkā! Tur mauriņā ir superīgs sēru dižskābardis, kuru sauc par ačgārno koku, un zari tam nokarājas tik zemu, ka apakšā ir gandrīz vai ala. Mēs visi varētu zem tā pārgulēt, un tur būtu pavisam droši...

– Nerunā muļķības! Parkā neviens neguļ. *Dai gu cheh* pašlaik zvana uz citām viesnīcām, – Eleonora atbildēja, nodomādama, ka viņas dēls kļūst pārgudrs pirms laika un diez vai tas nāks viņam par labu.

– O-o-o, es gribu gulēt parkā! – Astrīda sajūsmā iespiedzās. – Nikij, atceries, kā mēs vienu nakti Ah Ma mājās izstūmām lielo dzelzs gultu dārzā un gulējām zem zvaigznēm?

– Manis pēc jūs abi varat gulēt kaut vai *loong kau*¹, bet es gulēšu lielajos karaliskajos apartamentos, kur var pasūtīt trīskārtainas sviestmaizes ar šampanieti un kaviāru! – paziņoja Edijs.

– Nekļūsti smieklīgs, Edij! Kad tu vispār esi ēdis kaviāru? – noprasīja viņa māte.

– Leo mājās. Viņu virssulainis mums vienmēr pasniedz kaviāru uz maziem, trīsstūrīgiem grauzdiņiem. Un tas vienmēr

¹ Kantoniešu dialektā “renstele”.